

بمباران شهرهای ویتنام شمالی

44 سال پیش در روز 29 ژوئن سال 1966 میلادی لیندون جانسون رئیس جمهور آمریکا برای نخستین بار دستور بمباران شهرهای هانوی و هایفونگ را در کشور ویتنام شمالی صادر کرد...

44 سال پیش در روز 29 ژوئن سال 1966 میلادی لیندون جانسون رئیس جمهور آمریکا برای نخستین بار دستور بمباران شهرهای هانوی و هایفونگ را در کشور ویتنام شمالی صادر کرد.

با آغاز بمباران های هوایی شهرهای و بندرهایفونگ مرحله تازه ای در جنگ اعلام نشده آمریکا و متحدش ویتنام جنوبی علیه ویتنام شمالی آغاز گشت. نقطه عطف این جنگ ناعادلانه و نابرابر جنگ هندوچین فرانسه و در پی آن توافقات صلح ژنو در 21 ژوئیه سال 1954 میلادی بود که به حضور فرانسه در ویتنام و منطقه هندوچین خاتمه داد.

این توافقات که در آن وحدت دو ویتنام پیش بینی شده بود نه تنها تحقق نیافت بلکه دامنه اختلافات گسترش پیدا کرد. در جنوب حکومت سلطنتی بائودای توسط نگو دین دیم نخست وزیر سرنگون شد.

نگو دین دیم یک رژیم دیکتاتوری و فاسد را برقرار کرد و به جنگ با ویتنام شمالی ادامه داد. اما علی رغم کمک های نظامی آمریکا شرایط برای نگو دین دیم به سرعت به وخامت گرایید. کمونیست های ویتنام جنوبی یک جبهه مبارزه برای آزادی ویتنام جنوبی به نام ویت کنگ را تشکیل دادند.

از سال 1961 میلادی جان اف کندی رئیس جمهور آمریکا تعداد بسیاری از مشاوران نظامی آمریکایی را به ویتنام جنوبی اعزام کرد تا به حکومت نگو دین دیم در مقابله با سربازان ویتنام شمالی و چریک های ویت کنگ کمک کنند.

با این کار آمریکایی ها نخستین گام را در این جنگ اعلام نشده برداشتند. در سال 1963 میلادی، آمریکایی ها حمایت از نگو دین دیم را قطع کرده و یک گروه از نظامیان ویتنام جنوبی با همکاری سازمان سیا کودتا کردند و پس از قتل وی یک حکومت ظاهر صلاح را روی کار آوردند.

در فاصله روزهای 2 اوت تا 4 اوت سال 1964 ارتش ویتنام شمالی به سوی 2 ناوشکن آمریکایی مادوکس و ترنر جوی که وارد آب های ارضی این کشور شده بودند تیراندازی کردند. این واقعه که در خلیج تونکن رخ داد بهانه لازم را برای اقدام نظامی علیه ویتنام شمالی به لیندون جانسون رئیس جمهور آمریکا داد.

جانسون از 4 اوت دستور نخستین بمباران های هوایی مواضع ویت کنگ ها در ویتنام جنوبی را صادر کرد. او در روز 7 اوت 1964 میلادی از کنگره آمریکا اختیارات کامل برای جنگ علیه ویتنام شمالی را به دست آورد.

نیروهای آمریکایی و ویتنام جنوبی در روز 7 فوریه سال 1965 میلادی بمباران مناطق مرزی ویتنام شمالی با جنوبی و جاده های این کشور را آغاز کردند. آنها می خواستند از طریق این بمباران ها از ارسال تدارکات نظامی، مواد سوختی و مواد غذایی به ویت کنگ ها و نیروهای کره شمالی جلوگیری کنند. اما آنها هرگز موفق نشدند راه مشهور هوشی مینه که از مسیر آن نفرات و تدارکات از شمال به جنوب انتقال می یافتند را قطع کنند.

جانسون هر روز دستور اعزام سربازان بیشتری را به ویتنام جنوبی صادر می کرد تا جایی که بیش از 500 هزار نظامی آمریکایی در ویتنام جنوبی مستقر شدند، اما آمریکا کاملاً در باتلاق ویتنام گرفتار شده بود.

به این ترتیب، در روز 29 ژوئن سال 1966 میلادی برای وارد آوردن ضربات سخت تر به ویتنام شمالی لیندون جانسون برای نخستین بار دستور بمباران های هوایی شهرهای ویتنام شمالی به ویژه شهر هانوی پایتخت و بندر هایفونگ را صادر کرد.

این بمباران ها تقریباً تا اواخر جنگ ادامه داشتند، اما سرانجام آمریکا ناگزیر شد پس از این که بیش از 50 هزار سرباز آمریکایی در جنگ ویتنام کشته شدند، عقب نشینی از ویتنام را آغاز کند.

در روز 30 آوریل سال 1975 میلادی کلیه نیروهای نظامی آمریکا از کشور ویتنام جنوبی خارج شدند و اندکی بعد در سال 1976 میلادی با سقوط شهر سایگون (هوشی مین و بیل امروزی) ویتنام وحدت خود را بازیافت.

جام جم آنلاین: بهرام افتخاری